

After Midnight 7/2022

Jako obvykle, kdo včera nedočel do konce, netuší, proč teď řeknu Jiří Suchý, kdo dočel, musí smeknout před jasnozřivostí mladého muže, který sám sobě, člověku, který v životě nesportoval, předepíše jako recept dlouhověkosti, že má žít s chutí, a ono to funguje. Podle stejnéhoustru funguje i David Vávra, který navíc přidává i sport = jednou mě předjel na Jizerské padesátce asi o 10 minut a jako klub měl ve výsledcích uvedeno „Sklepovství sršání“. Před zahájením programu na hlavním podiu přijel David Vávra do Galerie 12 provést komentovanou prohlídku své výstavy Běžet z domu a následně zarecitovat své básně. Prohlídka měla být pro 25 lidí, ale protože galerie, dvůr i garáž byly plné, pohovořil umělec krátce ze schodů před galerií a vyzval zájemce o recitaci, aby přišli v menších skupinách v pauzách mezi koncerty.

Ty zahajovala Radůza s Josefem Štěpánkem a Milošem Dvořáčkem, o nichž už jsem napsal tolik zaslouženě pochvalného, že stačí pár poznámek, abych se neopakoval dokola:

1. Radůza rozšířila svůj nástrojový sortiment o banjo. 2. Vydala desku Nebe je odemčené. 3. Ta deska je dvoualbum a je zase lepší než ty předešlé, přestože po velkých projektech Marathon, Muž s bílým psem, Kupředu plout se zdálo, že už to nebude možné. 4. U Radůzy je možné všechno, což dokazuje její vlastní verze tradicionálu Tam za mořem piva, který změnila na Tam za Cukrovou horou a je textově i pěvecky lepší než protagonista původní české verze, jakýsi Werich. 5. Je dokonce lepší a reálnější než dosud nejlepší písničková utopie Už koníček pádí z pera Ivo Fischera = zatímco Fischerův a Matuškův koníček zůstane stát v těžko dohledatelné zemi mládí, Radůzu za Cukrovou horu a za moře whisky spolehlivě dopraví starej cowboy.

Jestliže Radůza na banjo na Noru Brown ještě nemá (pěvecky je to opačně), pak skotský houslista Ryan Young (o 4 roky starší než Nora) si zaslouží, aby mu Honza Hrubý hrál pod oknem Forever Young střídavě od Dylana a střídavě od Alphaville. Skvělých houslistů a houslistek nabízejí Folkovky každoročně několik, ale letos mladičká Skot s figurou svého krajana, trojnásobného mistra světa Jackieho Stewarta (jako pilot Formule 1 vážil 47 kilo), vede o celou cílovou rovinku. Trochu mu v tom pomohl kamarád = kytarista David Foley ze skupiny Rura, která v Náměšti hrála před 3 lety a byla stejně úspěšná.

Sam Lee si přivezl kamarádů víc, takže stejně jako při své první náměšťské návštěvě v r. 2013 zahrál se skupinou alias Friends. Když už poněkolkáté hovořil o anglických travellerech, kočovnicích čili cikánech (viz píseň Spirituál 5 Pískající cikán), uvědomil jsem si, že má někde na českých nebo moravských cestách soupevníka, člověka jedné krve. Jmenuje se Andrej Babiš a místo toho, aby chodil do práce, ohlupuje na návších babičky, rozpráví o trudném životě kočovníka a hraje jim na kytaru jako Johnny Depp ve filmu Čokoláda. Proč mu všechny podléhají, jako Juliette Binoche Deppovi nechápu, jen doufám, že Babiš povzbuzen úspěchem nezačne dělat do čokolády.

V pauze jsme stihli svrchnu jmenovaného Vávru, jehož při recitaci doprovodil skutečný saxofonista Radim Hanousek (tak jako když do recitace Mirka Kovářika hráli ETC či Marsyas). Sklepovský sršán vybíral u Tasovských v garáži např. ze sbírky 99 ostrých geparaií. Jednou z nejhezčích dnes skončíme:

NEZÁLEŽÍ NA TOM, JESTLI JE VELBLOUD 1 HRBÝ NEBO 2 HRBÝ, DŮLEŽITÉ JE, JAKÝ JE TO ČLOVĚK.
Milan Zeibert

"PLÁTEK"

7

29.

července
2022

pf 1986

*laskavě navzájem si zalžem
a štěstí budeme si přát
aby jak hvězda spadlo na zem
a nepřestalo nikdy hrát*

Jan Smálek

Pátek 29. 7.

Poezie povznášející
(od 17.30 hod.)

Javory

**Roots Revival nad
Oslavou**

**L'Alba (Francie,
Korsika)**

Noční program

Stará tkalcovna,
30 minut po skončení
hlavního koncertu
Breaking out – film

Zeptala se mě tchýně,
co je to za muziku, co
právě poslouchám.
Sundal jsem si z uší
sluchátka, když jsem
zaznamenal v pokoji její
přítomnost, takže mi svou
otázku zopakovala. A tak
jsem jí to pustil do beden.
„To je Mišík“, říkám a v
zápětí dodávám, „natáčí
jedno album za druhým,
málem jako zamlada.“
„Tak tohle je ten Mišík,
ten hezkej blondák?“
Diví se panímáma.
„Nojó, ten“, říkám a v
duchu kladně hodnotím,
že má na svůj věk docela
vkus. Navzdory tomu, že
Vláďa v posledku trochu
přibrál a bez berlí už
nedá ani rámu.
„To je blues, to poznám,
ale že by měl Mišík tak
hluboký hlas... I když
tuhle jsem četla v Blesku,
že mu po nějaký infekci
ochrnula půlka tváře... V
televizi ve Varech už ale
vypadal fit!“
„To nezpívá Adam, ale
jeho táta Vladimír
Mišík.“
„Tak Vladimír? A kolik je
mu let?“
„Nevím, sedmdesát?“
„Takovej zajíc“, utrousila
osmdesátnice, „ale už
dost sešlej“ dodala a
položila zpět na stůl obal
výborného alba Jednou tě
potkám.

Libor

Sobota 30. 7.

Irský den
(od 17.30 hod.)

Orchestr Folkových prázdnin
(Německo, Irsko, Česká republika)

Ye Vagabonds (Irsko)

Interference (Irsko)

Ostrovky poezie ve Staré tkalcovně

Oranžová scéna
bílý stan v zámeckém parku v 15 hodin
Divadlo Malé Čarodějnice

Projekce animovaných filmů v Kavecu
o přestávkách hlavní scény

FOLKOVÉ PRAŽDNINY 23.-30.7. 2022

PROJEKCE ANIMOVANÝCH FILMŮ

PÁTEK 29. 7.

NATIONAL FILM AND TELEVISION SCHOOL (GB)

O Black Hole (2020) - 16 min.

A Film About a Pudding (2021) - 9 min.

SOBOTA 30. 7.

UNIVERZITA TOMÁŠE BATI VE ZLÍNĚ

The Sun (2021) - 7 min.

Rotsethorne (2021) - 3 min.

Skříňostroj doktora Steina (2018) - 15 min.

The Gypsy Dance (2021) - 3 min.

Befriend the Wind (2021) - 3 min.

NATIONAL FILM AND TELEVISION SCHOOL (GB)

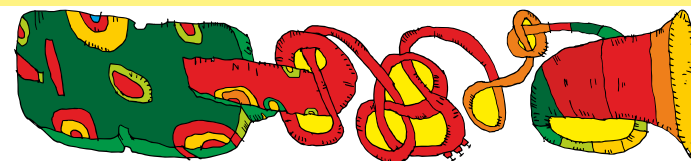
Do Not Feed the Pigeons (2021) - 9 min.

Other Half (2021) - 12 min.

Night of the Living Dread (2021) - 11 min.

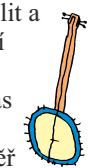
kdy: v přestávkách mezi koncerty Hlavní scény
kde: Kavec u zámecké jízdárny

VSTUP ZDARMA

Sportovní den

Tak jsem dnes zase nic zajímavého neprožil. Možná bych si nějakou veselou historku mohl vymyslet, ale připadá mi to nepoctivé vůči vám, věrným čtenářům (rozesmátý smajlík), cítím se býti autorem autentickým, tak nějak pevně spjatým s reálným životem. Což o to, včera mi ještě bylo do smíchu, to jsem se věnoval zednickým pracem, u kterých číhá dobrodružství za každým rohem, ba i za každou lžící malty. Plány na dnešek jsem měl zcela jiné, práce sice šlechtí, ale všeho s mírou, stačí se podívat například na některá přešlechtěná plemena psů, tak by asi nechtěl dopadnout nikdo z nás. Dnešní dopoledne tedy mělo být zasvěceno rozvoji tělesné schránky, která, jsa ve vývinu, potřebuje stejnou péči, jako moje obydlí, které je naopak třeba chránit před zánikem. S ranním kuropěním, o půl desáté, vyskakují z postele, vytahují za ucho syna Káju z té jeho a po parodii na ranní hygienu a snídani spěcháme na atletický stadion, abychom tam na desátou byli. Skok o tyči (který provozují se svými dětmi, nikoli však s autorem rubriky After Midnight - to jen abyste nejasali, že máte vítězství v kvízu v kapse) je zdánlivě dynamická, náročná disciplína, skýtající mnohá nebezpečí, ovšem realita, alespoň v našem podání, je přirozeně mnohem prozaičtější. Před samotným aktem skoku musíte udělat spoustu věcí, zvláště po dešti. To máte: Vytáhnout ty správné tyče z futrálu, najít kličky na stojany, cvičnou gumu na přeskakování, vysoušecí sadu, donést to všechno na sektor, sundat závaží z plachty, stáhnout plachtu z doskočiště, vybrat a vysušit vodu z kastlíku na zasunutí tyče, vymést koštětem vodu z rozběžiště... Pak se musíte rozcvičit, pár zkušebních přechodů tyče, naměřit rozběh, zkusit, jestli vychází, a když je to všechno hotovo, po zhruba 45 minutách můžete přistoupit k prvnímu ostrému skoku. Při něm zjistíte, že ten rozběh naprosto tragicky nevychází. Další 45 minut zabere zoufalé hledání místa, odkud se rozběhnout, což je spojeno s notnou dávkou frustrace. Po jeho alespoň přibližném nalezení následují tři skoky, z nichž při prvním jste zasunuli trochu zešikma, takže málem skončíte zavěšení na stojanu, druhý je trochu pomalejší, takže neprojdete tyčí a místo na žíněnce skončíte v kastlíku (tentokrát aspoň nohama napřed, což je jednoznačné pozitivum), až ten třetí jakžtakž vyjde, i když to mohlo být lepší. Jenže pak při pohledu na hodinky zjistíte, že jste měli už dávno být v řeznictví pro mleté maso, aby bylo z čeho udělat oběd. Tak zase všechno rychle pobalit a frčet pryč. Proč to vlastně všechno píšu? Je mi jasné, že valná část z vás, po shlédnutí světového rekordu, který minulý týden skočil Armand Duplantis, uvažuje o kariéře vrcholového skokana o tyči a já, jako kvalifikovaný trenér, se cítím být povinován vás upozornit i na odvrácené stránky tohoto, jinak vcelku pěkného, sportu. Stříh. Jsme opět v zámeckém parku, začíná první koncert a já... zjišťuji, že mám téměř vyčerpaný svůj dnešní příděl slov, takže vás, ač nerad, musím opět odkázat na obligátní rubriku After Midnight. Snad s výjimkou přestávkové Epydemie, kterou After Midnight neviděl. Jejich vystoupení bylo strhující, publikum při něm tančilo a zpívalo nejen v hledišti, ale i na jevišti. Nepochybuji, že Epydemie by bez problémů zvládla i hlavní stage. Zbývá mi prostor tak akorát na netrpělivě očekávané pokračování mého kvízu. Jaký je to tedy sport, který provozujeme společně s autorem rubriky After Midnight? Předchozí indicie si můžete dohledat v minulých číslech Plátku, tak rovnou přidám další: Je 23. září 1988, pět hodin ráno, já vstávám do práce a pouštím si televizor právě včas abych viděl, jak se československý reprezentant s iniciály J.P. stává olympijským vítězem v tomto sportu. Se správnou odpovědí neotálejte, cena pro vítěze je jenom jedna a zatím stále ještě nemá svého majitele!

Carlos

Na dnešní scéně...

Javory

Ojedinelá příležitost slyšet legendární skupinu v akustické podobě.

Zkrátka moravská lidová hudba a Javory patří nadále do jedné věty.

Vše, co byste se o hudební kariéře sourozenců Hany a Petra Ulrychových chtěli dozvědět, a věřte, je toho ještě hodně, o čem nemáte možná zdání, se dočtete v knize Putovali hudeci, kterou napsal jejich přítel Jiří Vondrák. Jinak, předpokládejme, se snad na Folkovkách nenajde nikdo, kdo by neznal alespoň některou z jejich skladeb, se kterými se navždy zapsali do dějin české hudby. Patří mezi největší a nejznámější legendy, i tak musí neustále vysvětlovat, že nejsou manželé a na svých webových stránkách uvádět svou historii s podtitulem „pro mladší ročníky“. To není od věci: na hudební scéně se pohybují od 60. let, kdy ne jeden z jejich dnešních fanoušků ještě chodil po houbách. Nechme stranou jejich popovou a rockovou kariéru, připomeňme si, že bez sourozenců Ulrychových a cimbálové kapely Javory by v bolševických dobách celé generace posluchačů o zneužitou moravskou lidovou hudbu neopřely ani kolo. To oni v nich svými nádhernými moravskými písničkami probudili zájem a naději. Hančin hlas a Petrovo citlivé, z duše a víry tažené skladatelství se stalo majákem uprostřed temna. Prostá krása spjatá s přírodou a slovesnou poezií moravských vesniček doprovázená cimbálem a houslemi představovala protipól okolní popmusic. Od pro celou naši hudební scénu nesmírně vlivných bigbitových začátků se Ulrychovi zlehka přenesli ke své osobité ohlasové moravské hudbě, do níž nechávali zlehka vklouznout i v sobě zasunutě rockerství. Alba

Nikola Šuhaj loupežník, Meč a přeslice, Zpívání nebo koncertní pořad Putovali hudeci, patří do národní hudební klenotnice. V posledních letech Petr Ulrych své písně obohacoval i o vlivy

A je tu pátek dilničky finišují

Po těch jimž velí suchá jehla jako by se země slehla v Habitatu usilovně ryjí tiskařský lis obléhají

Michal K.

Vzhůru na pomoc kytarovému záhonu!
Kytarový záhonek na Staré radnici potřebuje i tvoji pomoc.
Dostav se kdykoliv dopoledne, nebo do 16 hodin odpoledne na dvorek za Starou radnici. Přiložíš ruku k dílu - výsadbě!

Módní folkénko

Jistě, na festivalech jde především o hudební zážitky, hned v závěsu za nimi je ale bezesporu i oblečení. Správný oděv na festival musí být praktický, ale i pěkný – přece jen jdete mezi lidi. A nejlépe obojí dohromady. Vybíráme pro vás ty nejnápadnější a nejnápaditější kousky, na které jsme během procházek areálem Folkovek narazili. Nechte se inspirovat. Puntíky jsou takzvané módní evergreen: můžete je obléct téměř při jakékoliv příležitosti a vždycky budete in. Fanyňka Folkovek, která se nám představila jako Kamilina jmenovkyně, zvolila na včerejší návštěvu areálu důmyslnou kombinaci tmavých šatů s bílými puntíky a bílého klobouku

klezmeru, zhudebňoval verše básníků, a přesto si hudba Javorů zachovala svou kontinuitu se vším, co kdy udělal. Zkrátka moravská lidová hudba a Javory patří nadále do jedné věty.

Roots Revival Series nad Oslavou

Tradiční festivalový projekt tří osobností world music Mehdi Aminian, Marian Friedl & Petra Nachtmanová s přáteli

Niněry, harfy, housle a loni třeba flétny. O tom, co na koncertu od týden zkoušejících muzikantů uslyšíme, jsme se sice mohli dopředu pouze domnívat, hranice naší fantazie však přece jenom v minulosti limitovala volba nástrojů. Letos to budeme mít složitější. Nepůjde ani tak o nástroje, jako spíš o hudební vklady protagonistů, a ty jsou jak zeměpisně, tak náplní pořádně rozlétané. Posuďte sami: hráč na flétnu ney Mehdi Aminian bude preferovat iránskou hudbu, Marian Friedl zřejmě beskydskou a Petra Nachtmanová s loutnou saz poetické písně anatolských bardů. Při uvažování, kterým směrem trojice zamíří, nám moc nepomůže ani vědomí, že budou mít po boku perkusistku Noru Thiele s kontrabasistkou Helene Glüxam, to protože obě jeden den hrají jazz, následující klasiku a mezitím hudbu ze Středního východu. Takže co od letošní sestavy můžeme čekat? Bezpochyby nádhernou, procítěně odzpívanou a mistrovsky odehranou hudbu, což přesně odpovídá záměrům mezinárodního projektu Roots Revival, mající za cíl propagovat hudební tradice z celého světa a podporovat multikulturní umělecký dialog. V duchu představ Mehdi Aminianiho, který projekt v roce 2013 inicioval a s Roots Revival Ensemble překlápá do živých vystoupení a nahrávek.

Více se dočtete v Katalogu folkových prázdnin...

Clustery a zmrzliny

Clustering je technika řízených asociací a nebolí. Jen trochu trvá. Od středového slova zapisujete ve větvích (či liniích) své nápady, až získáte list papíru posetý slůvky a spojeními. Co s nimi uděláte, je jen na vás. Ve čtvrtěční dílně psaní jsme je využili na tvorbu krátkých textů o bavlně, vějíři, špaluku a oku. Druhým úkolem dílny tvůrčího psaní bylo zmrzlinové haiku. Haiku se hodí, když už má za chvíli zvonit. Trojverší o 17 slabikách (5-7-5) je pro nás (zběhlé veršotepce) taková chuťovčička. Mňam!

Ukázky: zmrzlinové haiku
Vanilkové mňam,
dal bych si hned, bohužel-
ztratil jsem money
(Prokop)

Karamelové
rozestupy a štrůdl
Promyslete to!
(Pavla)

Slaná, sladká
zmrzlina se roztéká
Radost začíná

Sladká, slaná
zmrzlina se roztéká
Smutek začíná
(Tadeáš)

**Ukázka: text z clusteru
Zajímavosti o bavlně!**

Všichni jistě známe bavlnu. Jde o velmi známou užitkovou rostlinu, tedy nevědomý organismus tvořený speciálními buňkami s obsahem celulózy. Hlavním využitím je látka, k jejímuž tvoření se bavlna jakožto přírodní alternativa polyesteru používá. Trocha historie: bavlna se často pěstovala na plantážích, obhospodařovaných otroky. Rostlina se skládá z měkkých vláken a tvrdého stonku. Tento aspekt – tvrdost – pokud vím, není zapříčiněn obsahem uhlíku.

A tak stojím, sleduji západ slunce, v rukou sešitek se zbytečnými, přibližnými informacemi a přemýšlím – má bavlna nějakou váhu v celém velkém vesmíru? Má to vůbec smysl...? (Prokop)

Bylo jedno divadlo,
hlavně aby nespadlo,
chodil tam náš kamarád,
já jsem ho měl tuze rád,
David a Jarda Bednářovi

Byl jednou jeden kufr,
nikdo ho však neukradl.
Stál a stál.

Jednou šel kolem
panáček,
ztratil zrovna svůj
batůžek.
A tak si ho vzal.
Maja

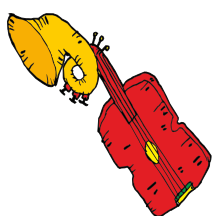
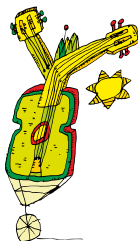
Potlesk, ten je pro
umělce,
strom je kořist
dřevorubce,
jeden občas tvoří mělce,
dlouho roste, padá
prudce.
Z.

Sluničko
Sluničko má každý rád,
je to náš hřejivý
kamarád.
I já mám ráda, když
sluničko svítí,
díky němu kvete kvítí.
Letos na Folkovky
sluničko přímo září,
ať se nám všem jenom
daří!
Radka B.

Dávám slova dohromady,
co by pěkně notovaly.
Přidám ještě jednu větu,
sláva a pár veršů je tu.
Když se přidá notička,
hned je z veršů písnička
Kryštof & máma

Hnízdo múz v pátek 30. 7.

- 8:00 - 10:00 Zaplítačky - workshop pletení rozmanitých účesů
- 9:00 Raničkova pohádka
- 9:00 - 12:00 Grafická dílna
- 9:30 - 12:00 Smalty na vařič
- 10:00 - 11:00 Tančírna - argentinské tango
- 10:00 - 12:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
- 10:00 - 12:00 Žonglování a kejklování - Stará tkalcovna (za jakéhokoliv počasí)
- 10:00 - 12:00 Enkaustika
- 10:00 - 12:30 Drhané lístečky
- 10:00 - 12:45 Nech tančit svoje srdce
- 10:00 - 12:00 Pískohraní - Stará tkalcovna (za jakéhokoliv počasí)
- 10:00 - 13:00 Hrajeme si s dětmi - dřevěné medaile

L'Alba (Korsika)

Skvostná korsická polyfonie není jednou provždy daná
Úžasná polyfonie s doprovodem indického harmonia, houslí,
fléten, mandoliny.

Kdyby začali písní Paghjella, řeknete si, aha, tradiční korsická polyfonie. Takže se pohodlně usadíte a čekáte čirou a capella krásu mužských hlasů uvádějící do transcendentální blaženosti. Copak o to, těch se dočkáte, a opravdu jim to zpívá jako dávným ostrovním pastýřům, nicméně se polyfonii nerozpakují protnout s pouštním blues, ozvěnou řeckého rembetika, severoafrickými rytmy, Balkánem a obecně Středomořím, přičemž, a teď to začíná být nejzajímavější, se doprovázejí na kytary, indické harmonium, housle, flétny, mandoliny a neobejdou se bez baskytary a bicích. Nebojte, žádná moderna honící trendy a zachovejte klid, stejně jako pětice Korsičanů, když usedne okolo stolu s vínem a dobrotami, aby si zahrála a se vši vášni zazpívala, akorát že rozhodnutá osvobodit se od staletých pravidel. „Korsická polyfonie není jednou provždy daná, naopak, stále se vyvíjí, je v pohybu a my se s ní vydáváme docela novým směrem,“ vysvětlili členové skupiny, proč nové album nazvali À principiu, tedy Začátek, a hostují na něm marocký perkusista Mokhtar Samba, zpěvák Louis Mhlanga ze Zimbabwe nebo korsický kytarista Fanou Torracinta, milovník jazzu. V hudbě sice platí, že bez minulosti není budoucnost, ovšem leckdo si dnes usmyslel, že by se to s tou minulostí nemělo zas tolik přehánět, a tudíž je prý lepší se od ní odstříhnout. Také názor a každého věc, jenomže L'Alba dokazují, jak lze s polyfonními tradicemi, notabene svou vlastní hudební identitou, pracovat, aniž byste přestali být tzv. in a nezapojili se přítom do globálního hudebního dialogu, inspirovaného věčným pohybem národů a jejich kultur. Mimochodem úzce spojeného s historií Korsiky a jedinečností ostrovních tradic.

s tmavými.
Ke klobouku se váže
příběh ne úplně veselý,
naštěstí ale s dobrým
koncem. „Před nějakým
časem jsem prodělala
chemoterapii a
přemýšlela jsem, co bych
mohla nosit na hlavě.
Šátky mi přišly moc
obyčejné, a tak jsem si
pořádila tento klobouk,“
vzpomíná. My své
pomyslné klobouky
smekáme a Kamile
přejeme pevně zdraví!

David2 & Kamila

Oranžová scéna 2022
Program Oranžové scény
nabízí ve stanech v
zámeckém parku
divadelní a hudební
produkce vždy v
přestávkách koncertu na
hlavní scéně. Divadelní
představení je součástí
první přestávky hlavní
scény a hudební
vystoupení se odehrává v
přestávce druhé.

Pátek 29. 7.
Divadlo Basta-fidli:
Ptačí cirkus
Rrrrrrače vstoupit! My
jsme cirkus ptačí, kde
každý ptáček zpívá, tančí,
baletí, žongluje, až do
nebes si zaletí. K tomu
hudba ryčná, a protože je
ptačí, tak je nebetýčná.
Cirkus to je dřina. A to i
pro Šediváčka, který se

SKUPINA ČEZ

hrozně chce stát cirkusovým umělcem. Ovšem to není jen tak. Nejdříve musí pomáhat, zametat a koukat. A snad nakonec přece jen všechny v údiv uvede. Tak se tedy necháme překvapit.

Musica Balkanika

Brněnská kapela Musica Balkanika vznikla v roce 2015. Zaměřuje se hlavně na interpretaci lidové hudby z oblasti Balkánského poloostrova, zejména ze Srbska, Chorvatska, Makedonie či Bulharska. V jejím repertoáru lze nalézt pro zdejší poměry netypické písně v tzv. "lichých rytmech," písně pomalé a zádumčivé, ale i rychlé a skočné, vybízející k tanci. Magi - zpěv, vedoucí souboru Petr - zpěv Iva - zpěv Alexandra - tanec, zpěv Natalie - zpěv Tom - mandolína, akordeon Tonda - kontrabas Tonda - housle Ihor - cajón, darbuka Martin - akustická kytara Laďa - flétna

Noční program

Čtvrtek 29. 7. Stará tkalcovna

Breaking out – film

Česká premiéra mimořádného irského filmu *Mnoha cenami ověřený podmanivý film o Fergusi O'Farrelvi*

Mnoha cenami ověřený podmanivý film o irském zpěvákovi, skladateli a hudebníkovi Fergusu O'Farrelvi, jeho kapele Interference a statečnosti, s jakou celý život bojoval s nepřízní osudu v podobě těžké nemoci, která ho upoutala na invalidní vozík.

„Fergusův život se blíží moderní pohádce, skoro nádhernému milostnému příběhu,“ poznamenal režisér Michael McCormack, který na Folkových prázdninách film osobně uvede. Natáčel ho deset let. Začíná zpěvákovým dětstvím, kdy mu byla diagnostikována svalová dystrofie, pokračuje jeho hudební kariérou a zachycuje nejdůležitější momenty v historii skupiny Interference: newyorský koncert v Radio City Music Hall a cestu do České republiky, vrcholící vystoupením na Folkovkách. McCormack se nebojí být vtipný, smutný a dojemný zároveň a snaží se zpochybnit názor, že těžká nemoc může být vnitřně silnému a odhodlanému umělci na překážku. Kvůli progresivní dystrofii Fergus O'Farrel předpokládal, že země ve dvaceti, pak ve třiceti... a nakonec si vážil každého roku života. „Můj skutečný umělec a hrdina. A já ho tak miluji,“ vyznal se kdysi Glen Hansard.

Film také zachycuje Fergusův vztah k milované čínské manželce Meng Li, o které uvažoval jako o řízené jaderné explozi. Lásku k ní zpočátku bral za vzkaz od Boha: když ses musel vzdát hudby, přijmi ode mne Li. Vydrželi spolu dvaadvacet let a jejich lásce podlehl i Bůh: většinu času se Fergus mohl věnovat hudbě. Po zjištění, že už neudrží kytaru, přešel ke klavíru, a když ani to nešlo, jen zpíval a smutek léčil malováním. „Ale abych byl úplně upřímný, kdybych měl na výběr mezi tím, že budu moci znovu chodit a ztratím svou muzikálnost nebo uměleckou povahu, pokračoval bych v umění. Opravdu,“ řekl nikdy se nelutující, hudbě propadlý Fergus - věčně usměvavý, optimismem naplněný chlapík, dokonale využívající „talentu na život“.

Při světové premiéře na Galway Film Fleadh v červenci 2019 sklídl Breaking Out dlouhé ovace ve stoje a film nakonec získal cenu za nejlepší irský dokument. K tomu se loni, kdy mohl být po covidu naplno promítán, dočkal na IFTA ceny George Morrisona.

„Tehle film ve vás zůstane ještě mnoho týdnů, měsíců a možná i let. Mohl by dokonce změnit i váš život, pokud se necháte inspirovat člověkem, který si vážil vzácnosti každého nádechu,“ píše se v jedné z mnoha nadšených recenzí. A my to chápeme, vždyť jsme Fergusy poznali osobně a hned napoprvé poznali, že tehle chlapík se bude s osudem rvát až do samého konce. Do posledního dechu.

Česká premiéra filmu Breaking Out proběhne právě dnes, 29.7.2022, ve Staré tkalcovně v Náměšti nad Oslavou za přítomnosti členů kapely Interference a režiséra filmu Michaela McCormacka. A díky podpoře Irish Film Institute, Culture Ireland, Arts Council Ireland a samotného Michaela McCormacka s českými titulky.

Zítřejší přiletí malá čarodějnice

Plánované přistání má v 15 hodin v šapitě v zámeckém parku. Slíbila komorní muzikálek pro spoustu loutek a jednu herečku, který na motivy pohádky Ottfrieda Preusslera napsal Jan Prokeš a hudbu složila Jana Šromská. Těší se na děti od 2 let a plánuje odletět za 50 minut. Přijďte všichni, další pohádky budou zase až za rok!

Z vaší tvorby v tkalcovně...

Led je můj kamarád, abych byl zase rád. Já chodím za kočkou, někdy i za láskou. Obě dvě mám rád, protože jsem kamarád. Štěpánek

Já mám doma kočku, vlastně kocoura, ten se v nose nešťourá, já jsem jeho kamarád, co se v nose šťourá rád. mamka

Na Folkovky v Náměšti těšíme se každý rok. Každý divák v hledišti tančí krok sun krok. Jitka a Aďa

Míček letí do brány, dívám se, je to jako divadlo, je to láska. Hubert

V Náměšti začaly Folkové prázdniny, sbalím si kufr a pojedu. Výprava rodiny trvala hodiny, finální potlesk snad ani nestihnú. Černí, věčně opoždění

Spadl mi míček, zavalil kočce pelíšek, kde bude kočka spát? L+P

